

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 39985-09-17 יאדגר נ' נגב
תא"מ 1686-02-18 נגב ואח' נ' יאדגר

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת עידית וינברגר

התובע בת"א 39985-09-17
הנתבע בתא"מ 1686-02-18
מאיר יאדגר
ע"י עו"ד יריב ברוקמן ו/או גיא יעקב ו/או אילנה אלישקוב

נגד

הנתבע בת"א 39985-09-17
התובעים בתא"מ 1686-02-18
1. אלכסנדר נגב
2. דיאנה נגב גבריאלוב
ע"י עו"ד רון סולן

פסק דין

1. עסקינן בשתי תביעות שהדיון בהן אוחד. האחת, תביעת לשון הרע על סך 60,000 ש"ח, שהוגשה בת"א 39985-09-17 על ידי מאיר יאדגר (להלן: "יאדגר") נגד אלכסנדר נגב (להלן: "אלכסנדר") בגין שני פרסומים המהווים, על פי הנטען, לשון הרע. התביעה השניה היא תביעתם של אלכסנדר ואשתו דיאנה (שיקראו להלן, ביחד: "נגב"), נגד יאדגר, בגין הפרת הסכם שכירות שנחתם עמו, ובגין תקיפת דיאנה והשפלתה. תביעה זו בתא"מ 1686-02-18, ע"ס 18,400 הוגשה לבית המשפט לתביעות קטנות בקריות, הועברה לבית משפט זה לצורך איחוד הדיון בתביעות, ותוקנה מאוחר יותר באופן שסכום התביעה הועמד על 23,250 ₪.
2. הרקע להגשת התביעות, הוא הסכם שכירות שנחתם בין הצדדים, בתאריך 4.3.17 במסגרתו שכרו נגב מיאדגר דירת מגורים ברחוב ויצמן 89 בקרית מוצקין, לתקופה של שנה, החל מיום 13.3.17. בעת חתימת הסכם השכירות היתה הדירה בשיפוצים. בפועל, קיבלו נגב מפתח לדירה בתאריך 19.3.17. לטענתם, במועד כניסתם לדירה, לא היתה הדירה מוכנה למגורים. בעקבות סכסוך ממושך שהתגלע בין הצדדים, על רקע טענות שהיו לנגב נגד יאדגר ביחס לליקויים בדירה, דרש יאדגר מנגב לפנות את הדירה לפני תום תקופת השכירות, ואלה פינו אותה בתאריך 19.9.17.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 17-09-39985 יאדגר נ' נגב
תא"מ 18-02-1686 נגב ואח' נ' יאדגר

תיק חיצוני:

תביעת יאדגר בגין לשון הרע

- 1
- 2 3. הפרסומים נשוא תביעת לשון הרע הם שני פוסטים שפרסם אלכסנדר בעמוד הפייסבוק
- 3 שלו.
- 4 הפרסום הראשון, מיום 4.8.17 (נספח 3 לכתב התביעה) נכתב בנוסח הבא:
- 5 "אזהרה!!!
- 6 חברי לפייס אנא הפיצו.
- 7 בהמשך לפוסט קודם על בעל הדירה שלנו – אנא הזהרו.
- 8 שמו מאיר ידגר.
- 9 נכון להיום חתמנו חוזה חדש ואנחנו נסים על נפשנו אבל עם מזכרת של חריטה על האוטו, העלמות
- 10 מס, עבודה ללא קבלות או חשבונות, קללות ואלימות מילולית, יריקות לפניס, ונכון להיום גם
- 11 ביקור של בלשי משטרת ישראל לביצוע חיפוש בביתנו עם קבלת טיפ אנונימי – בחשד לסמים.
- 12 אז – בקרית ביאליק ברחוב ויצמן 89, ומספר בתים נוספים באותו רחוב – הימנעו מהשכרת דירה
- 13 מבעלים בשם מאיר ידגר."
- 14 (להלן: "הפרסום הראשון").
- 15
- 16 בהחלטתי שניתנה במועד שמיעת הראיות, קבעתי כי הפרסום השני לא היווה חלק ממסכת
- 17 הראיות שהגיש התובע, וטענותיו ביחס לפרסום זה נזנחו.
- 18 למרות האמור, אביא להלן גם את נוסח הפרסום השני, על מנת לתאר את מכלול הנסיבות
- 19 באופן מלא.
- 20 הפרסום השני, נכתב בנוסח הבא:
- 21 "מזכיר לגבי הדירה ברחוב ויצמן 89 בקרית ביאליק.
- 22 אנחנו מסיימים בשעה טובה את החוזה ובורחים מהגזלן, רמאי וגנב שקורה לעצמו בעל דירה.
- 23 אל תתקרבו לנכס, עצה אישית.
- 24 תפיצו לחברים שאכפת לכם מהם, לאף אחד לא מגיע ליפול לבור עם הנחש הזה."
- 25 (להלן: "הפרסום השני").
- 26
- 27 4. בדונו בתביעת לשון הרע, על בית המשפט לקבוע, קודם כל, האם תוכן המכתב מהווה לשון
- 28 הרע, והאם מתקיים פרסום, כמשמעו [בסעיף 2](#) לחוק. לאחר מכן, ככל שימצא כי מדובר
- 29 בלשון הרע, יש לדון בטענות בדבר תחולתן של ההגנות הקבועות בחוק (ע"א 751/10 פלוני
- 30 נ' ד"ר אילנה דיין (8.2.2012)).
- 31
- 32 5. השאלה אם ביטוי מסוים הוא בבחינת לשון הרע, כהגדרתו [בסעיף 1](#) לחוק, היא שאלה
- 33 פרשנית, הנבחנת על פי אמת המידה של האדם הסביר, ולא על פי תחושתו הסובייקטיבית

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 17-09-39985 יאדגר נ' נגב
תא"מ 18-02-1686 נגב ואח' נ' יאדגר

תיק חיצוני:

1 של הנפגע. עמד על כך (כבוד השופט (כתוארו אז) מ' שמגר בע"א 723/74 הוצאת עיתון הארץ
2 נ' חברת החשמל, פ"ד לא (2) 281).
3 אין די בכך שביטויים מסוימים בפרסום עולים כדי לשון הרע, שכן יש לבחון את הפרסום
4 כולו, בשים לב למכלול ולהקשר הדברים (ראה: ע"א 9462/04, מורדוב נ' ידיעות אחרונות
5 בע"מ פ"ד ס(4) 13; ע"א 2572/04, פריג' נ' "כל הזמן" (2008); ע"א 10281/03, קורן נ'
6 ארגוב (2006); ע"א 89/04, ד"ר נודלמן נ' שרנסקי (2008)). לשון אחר: המילים
7 "הפוגעניות" תבחנה על הרקע הכללי בו הובאו והקשרם (ראה למשל: ע"א 740/86,
8 תומרקין נ' העצני, פ"ד מג(2) 333).
9

10 6. בפסק הדין בעניין **רמי מור** קבע כב' השופט ריבלין כי יש להחיל את דיני לשון הרע הקיימים
11 על המרחב הוירטואלי "בשינויים המתחייבים":
12

13 "האינטרנט הוא "כיכר העיר" החדשה שהכול שותפים לה. המדיום החדש - המרחב הוירטואלי -
14 מצוי בכל ופתוח לכל. הכלים שהוא מציע, ובהם "חדרי השיח", הדואר האלקטרוני, הגלישה על גלי
15 הרשת העולמית ובתוך הרשתות החברתיות - מאפשרים קבלת מידע והעברתו, "האזנה" לדעות של
16 אחרים והשמעתן של דעות עצמיות. זהו אפוא אמצעי דמוקרטי מובהק, המקדם גם את עקרון
17 השוויון ומציב מחסום בפני התערבות שלטונית ובפועל רגולטיבית בחופש הביטוי. המקלדת זמינה
18 לכל כותב, והקשה על "זנבו" של העכבר מובילה את הכתוב לקצווי הארץ. הציבור איננו זקוק
19 באותה מידה כבעבר לפלטפורמה שמעמידים לרשותו אחרים..."
20

21 רע"א 4447/07 **רמי מור נ' ברק אי. טי. סי [1995] החברה לשירותי בזק בינלאומיים**
22 **בע"מ פ"ד סג(3) 664 (2010) (פסקאות 14-15)**.
23

24 7. בהחלטה בעניין **סרנה** (רע"א 1688/18 **סרנה נ' נתניהו** (15.4.2018)), קבע כב' השופט עמית
25 כי אין לקבל את הגישה לפיה, בשם עקרון חופש הביטוי ו"כיכר השוק", יהיה פרסום
26 בפייסבוק, חסין לחלוטין מתחולת איסור לשון הרע, וכך כתב:

27 "הטענה של המבקש כי זירת הפייסבוק פטורה מתחולת איסור לשון הרע, עד כדי חסינות לכל
28 מפרסם ולכל פרסום, היא גורפת ומרחיקת לכת לטעמי... גישה זו אינה עולה בקנה אחד עם
29 הפסיקה הרווחת לפיה גם פרסומים במרשתת ובפייסבוק כפופים לאיסורי לשון הרע בשינויים
30 המחוייבים... מתן חסינות לפרסום בפייסבוק מפני איסור לשון הרע, משקפת גישה רומנטית-משהו
31 כלפי כיכר השוק הוירטואלית על ההמולה השוררת בה, ריחותיה וצבעיה. קבלת גישתו של בא כוח
32 המבקש לגבי זירת הפייסבוק משמעה התרה מוחלטת של הרסן, ובמקום שכיכר השוק תוצף באלף
33 פרחים של חופש הביטוי, עלול דווקא הניחוח הכבד של מי השופכין שעלו על גדותיהם להשתלט על
34 השיח. איסור לשון הרע, על מכלול החסינויות וההגנות שבו, תוך יישומו המושכל והתאמתו לעידן
35 המודרני – כולל ההתחשבות בטיב הפרסום ובזירת הפרסום בבחינת "המדיום הוא המסר" – יש
36 בו כדי לאזן בין מוכרי הפרחים בכיכר השוק לבין אחרים, שמרכולתם גסה ודברי הבלע והכזב
37 שלהם מבקשים למלא את החלל."
38

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 17-09-39985 יאדגר נ' נגב
תא"מ 18-02-1686 נגב ואח' נ' יאדגר

תיק חיצוני:

- 1 8. סקירת הפסיקה של הערכאות הדיוניות מלמדת כי נקודת האיזון בין חופש הביטוי לזכות
2 לשם טוב, במרחב הווירטואלי, הוסטה במעט, בשנים האחרונות, לכיוונו של חופש הביטוי.
3
- 4 9. עמד על כך גם כב' השופט גולדקורן בפסק דינו בת.א (חי) 63077-06-15 **איי פאב בע"מ נ'**
5 **זסלבסקי** (14.11.19) בו סקר את הפסיקה בנוגע לפרסום במרחב הווירטואלי והצורך
6 להחיל את החוק על פרסומים כאלה, בשינויים המחויבים. וכך כתב שם:
7 "משמעותם של "שינויים מתחייבים" שנקבעו בעניין מור ושל התאמה לעידן המודרני, כאמור
8 בעניין סרנה, ככל שמדובר בפרסום בעמוד האישי ב"פייסבוק", הינה הזת נקודת האיזון בין חופש
9 הביטוי לזכות לשם טוב לעברו של חופש הביטוי. כך, למשל, אותו ביטוי שפרסומו בעיתון יומי
10 ייחשב כ"לשון הרע", עשוי שלא להיחשב ככזה אם הוא פורסם בעמוד אישי ב"פייסבוק"."
11
- 12 גם בת.א (ת"א) 31694-09-16 **גיע ניהול ומסעדות בע"מ נ' קונקי** (5.2.2018) (כב' השופט
13 רונן) קבע בית המשפט את הרף לקביעת לשון הרע במרחב הווירטואלי, בהתחשב במשקל
14 הנמוך שיש לייחס לפרסום במרחב זה, וקבע כדלקמן:
15 "אם יש להתייחס לחילופי הדעות במרחב הווירטואלי כאל אותן דעות המושמעות בכיכר העיר,
16 יחסו של "הקורא הסביר" בהתאם. המשקל שיינתן לדעות שכאלו עלול להיות נמוך. הסף הנדרש
17 כדי שמושא הפרסום גם ייחשב לכה שהושפל או בוזה יהא גבוה יותר. דברים שעלולים להיחשב
18 כהוצאת לשון הרע אם פורסמו בדרכים המסורתיות, לא ייחשבו ככאלו אם פורסמו במרחב
19 הווירטואלי, פשוט מאחר והמשקל שנותן הציבור לדברים שכאלו נמוך. בדומה למשקל הניתן לזה
20 העומד על ארגז ומשמיע הגיגיו."
21
- 22 10. הדברים נכונים ביתר שאת כאשר מדובר בביקורת צרכנית ברשת.
23 בפסק דינו בע"א 18-02-5001 **פוגרבנוי נ' חמו** (31.10.2018), עמד בית המשפט המחוזי
24 בנצרת (כב' הנשיא אברהם) על חשיבותה של ביקורת צרכנית חופשית, וכך פסק:
25 "בתי עסק המציעים את מרכולתם לציבור הצרכנים חושפים עצמם לביקורת, גם שלילית, ולעיתים
26 אף קשה, מצידו של ציבור הצרכנים. לציבור זה, המשקיע את מיטב כספו ברכישת מוצר או שירות,
27 נתונה זכות מלאה להביע את דעתו על המוצר או השירות שרכש. בהבעת דעה זו ייצא הציבור כולו
28 נשכר: ציבור הצרכנים ידע לכלכל צעדיו בכל הנוגע לבית העסק או המוצר והשירות הניתנים בו;
29 ובעליו של בית העסק יוכל, על רקע הביקורת שהוטחה בו, לשפר את המוצר או השירות שהוא נותן.
30 אין צריך לומר, החירות להביע דעה ולמתוח ביקורת אין משמעה זכות להשתלחות פרועה או
31 ביקורת צרכנית שאינה תמת לב והוגנת, בכך לא יימצא ציבור הצרכנים יודע יותר אודות המוצר
32 או השירות הנדונים, ובעל העסק לא יוכל לדעת כיצד ישפר את מרכולתו, כאשר הביקורת אינה
33 עניינית כי אם משתלחת" (פסקה 13 לפסק הדין).
34
- 35 11. ראוי להפנות בעניין זה גם לדברים שכתבה כב' השופטת א. בוסני בעניין **סולו איטליה**:
36 "לגבי התבטאויות של צרכנים במרחב הווירטואלי בנוגע לשירותים שקיבלו, הרף ראוי שיהיה אף
37 גבוה יותר תוך הטיית נקודת האיזון בין חופש הביטוי לזכות לשם טוב לעברו של חופש הביטוי.
38 לביקורת צרכנית חופשית תפקיד חשוב מבחינה חברתית ויתרונות מובהקים לכלל הציבור. גישה

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 17-09-39985 יאדגר נ' נגב
תא"מ 18-02-1686 נגב ואח' נ' יאדגר

תיק חיצוני:

- 1 זו תבטיח ביקורת צרכנית אמיתית ללא חשש, שתועלתה לחברה, לציבור ואף לנותן השירות
2 ברורה."
3 ת"א (ת"א) 57398-11-16 סולו איטליה בע"מ ואח' נ' בוטגה (12.1.20) וסקירת הפסיקה
4 המובאת שם.
5 בפסק הדין בעניין סולו איטליה הנ"ל, הפנה בית המשפט למספר רב של פסקי דין בהם
6 נדחו תביעות לשון הרע, שעסקו בביקורת צרכנית במרשתת:
7 "גישה דומה המטה את נקודת האיזון לעבר חופש הביטוי בבחינת פרסום ביקורת צרכנית במרחב
8 הוירטואלי הובעה בעניין ת.א. (י-ם) 15-09-17461 ב' ל' אוטומוטורס בע"מ נ' אפרייט (23.5.2017)
9 שם נדחתה תביעת לשון הרע ביחס לפרסום בדף ה"פייסבוק" של הנתבע שכלל הבעת דעה שלילית
10 וביקורת על שירות שקיבל ממוסד התובעת. בעניין ת.א. (ת"א) 19072/02 ד"ר כנען נ' ואלה
11 תקשורת בע"מ (4.7.2010) נדחתה תביעת ווטרינר נגד נתבע שרכש ממנו חתול ופרסם הודעה
12 בפורום החתולים בפורטל האינטרנט תחת הכותרת "אזהרה ממרפאה ווטרינרית - חוויה אישית"
13 ובעניין "איי פאב", נדחתה תביעת לשון הרע בגין פרסום בפייסבוק של הנתבעת שתיאר את
14 התנהלות התובעת, בין היתר, כ"עקיצה גדולה שלא לומר גניבה", עם אזהרה שלא להתקרב
15 למקום".
16
17 דוגמאות אלה מצביעות על כך שבתי המשפט נוטים לא לסווג ביקורת צרכנית ברשת כלשון
18 הרע, גם במחיר של פגיעה אפשרית מסוימת בבית העסק, לאור הלגיטימיות של ביקורת
19 צרכנית, ובשל אופי המדיום – רשתות חברתיות. כאמור, גם ביקורת כמו "עקיצה גדולה
20 שלא לומר גניבה", עם אזהרה לא להתקרב למקום, לא הוכרה כלשון הרע.
21
22 12. מאחר שליאדגר מספר רב של דירות, אותן הוא משכיר לפרנסתו, ניתן לראותו כ"נותן
23 שירות". העובדה שבבעלותו מספר דירות להשכרה יוצרת את ההזדמנות למספר רב יחסית
24 של שוכרים פוטנציאליים להתקשר עמו, ולאלה – קיים אינטרס מובהק, להיות חשופים
25 לרשמיהם של מי ששכרו ממנו דירה בעבר.
26 לא תיתכן מחלוקת על כך שאדם המשכיר דירתו לצרכי תיירות, באתרים כמו "Booking"
27 או "airbnb" הוא "נותן שירות" ומטבעה של הפלטפורמה, בה הוא מפרסם את דירתו
28 להשכרה, הוא חשוף לדירוג המשתמשים, ולביקורת צרכנים. על ביקורת כזו חלה,
29 בוודאות, המגמה בפסיקה עליה עמדתי לעיל. ספק אם העובדה שאדם משכיר דירות
30 למגורים, שלא באמצעות פלטפורמה המאפשרת כתיבת ביקורת, היא לבדה שוללת את
31 הזכות ממי ששכרו ממנו דירה, לכתוב עליו ביקורת, בפרט כאשר, יש לזכור שבמקרה כזה,
32 תפורסם הביקורת בדרך כלל, לא בעמוד הפייסבוק של העסק שלו, אלא בעמוד הפרטי של
33 השוכר, שהחשיפה בו מן הסתם, בדרך כלל, קטנה יותר, וכוללת את חבריו האישיים בלבד.
34

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 17-09-39985 יאדגר נ' נגב
תא"מ 18-02-1686 נגב ואח' נ' יאדגר

תיק חיצוני:

1 עם זאת, ברי כי מגמת הפסיקה, כפי שנסקרה לעיל, אינה מכוונת להתרה מוחלטת של
2 הרסן ומתן הכשר ל"בריונות ברשת" או להשתלחות צרכנית. יש לבחון כל מקרה לגופו, וכל
3 פרסום לנסיבותיו.

4

5 13. על אף כל האמור לעיל בדבר מגמת הפסיקה, עליה עמדתי בהרחבה, ואף שחלק מהביטויים
6 המופיעים בפרסום אינם מהווים לשון הרע באופן מובהק, אני סבורה כי מכלול הדברים,
7 עלול, על פי מבחן אובייקטיבי, לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים
8 לו.

9 על כן, הגעתי למסקנה כי הפרסום מהווה לשון הרע, אם כי לא "ברף הגבוה" של הדברים.
10 בהערת אגב, אציין, כי גם הפרסום השני, במכלול, מהווה לטעמי לשון הרע.

11

12 האם חלות על הפרסום ההגנות הקבועות בחוק?

13

סבירות הפרסום ותום הלב

14 14. אלכסנדר טוען לתחולתן של מספר הגנות הקבועות בחוק: הגנת "אמת דיברתי" הקבועה

15

בסעיף 14 לחוק והגנת תום הלב הקבועה בסעיף 15 ס"ק 1-3.

16

17 15. הוראת סעיף 15 לחוק איסור לשון הרע מקנה הגנה למפרסם לשון הרע, מקום בו קיימים

18

אינטרסים ציבוריים חשובים בפרסום, ומקום בו הפרסום נעשה בתום לב.

19

זו לשון הסעיף:

20

"במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה אם הנאשם או הנתבע עשה את

21

הפרסום בתום לב באחת הנסיבות האלו:

22

(1) הוא לא ידע ולא היה חייב לדעת על קיום הנפגע, או על הנסיבות שמהן משתמעת לשון הרע או

23

התייחסותה לנפגע כאמור בסעיף 3;

24

(2) היחסים שבינו לבין האדם שאליו הופנה הפרסום הטילו עליו חובה חוקית, מוסרית או חברתית

25

לעשות אותו פרסום;

26

(3) הפרסום נעשה לשם הגנה על ענין אישי כשר של הנאשם או הנתבע, של האדם שאליו הופנה

27

הפרסום או של מי שאותו אדם מעונין בו ענין אישי כשר;"

28

29 16. איני מקבלת את הטענה לפיה ניתן להחיל על המקרה את ההגנה הקבועה בסעיף 15(1)

30

לחוק, משום שלא ניתן לומר שאלכסנדר לא ידע ולא היה חייב לדעת על קיום הנפגע. דומה

31

שהדברים ברורים ואין צורך להרחיב בנושא.

32

אבחן, אם כן, את תחולת ההגנות הקבועות בס"ק (2) ו-(3).

33

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 17-09-39985 יאדגר נ' נגב
תא"מ 18-02-1686 נגב ואח' נ' יאדגר

תיק חיצוני:

17. על מנת ליהנות מהגנת תום הלב, הקבועה בחוק, על המפרסם להראות כי התקיים בעניינו אחד מסעיפי המשנה של [סעיף 15](#) לחוק וכן כי לא חרג מתחום הסביר באותן הנסיבות, שאז קמה לו חזקת תום- הלב לפי [סעיף 16 \(א\)](#) לחוק (אורי שנהר, **דיני לשון הרע** (נבו 1997) (להלן: "שנהר") עמ', 250).
- באשר לנטל ההוכחה, החזקות החיובית והשליליות [שבסעיף 16](#) לחוק, מכניסות את יסוד הסבירות לפרסום.
- 16". נטל ההוכחה
- (א) הוכיח הנאשם או הנתבע שעשה את הפרסום באחת הנסיבות האמורות בסעיף 15 ושהפרסום לא חרג מתחום הסביר באותן נסיבות, חזקה עליו שעשה את הפרסום בתום לב.
- (ב) חזקה על הנאשם או הנתבע שעשה את הפרסום שלא בתום לב אם נתקיים בפרסום אחת מאלה:
- (1) הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא האמין באמיתותו;
- (2) הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא נקט לפני הפרסום אמצעים סבירים להיווכח אם אמת הוא אם לא;
- (3) הוא נתכוון על ידי הפרסום לפגוע במידה גדולה משהיתה סבירה להגנת הערכים המוגנים על-ידי סעיף 15".
- ליישום מבחן הסבירות ראו [רע"א 10520/03 בן גביר נ' דנקנר](#) (12.11.06).
18. את הפרסומים יש לבחון על רקע הפוסטים בכללותם ואל מול הנסיבות החיצוניות הסובבות את הפרסום (ראו פסק הדין בעניין אילנה דיין).
- ככלל, כל עוד הפרסום לא חרג בנוסחו ובזיקתו לאירועים עליהם הוא מתבסס, מכל קשר הגיוני אפשרי עם הנתונים, יכול הפרסום להיות סביר גם אם נוסח הדברים בוטה.
19. מניסוחן של חזקות תום הלב עולה שיש קשר הדוק בין סבירות הפרסום, בנסיבות בהן נעשה, לבין שאלת תום הלב של המפרסם. מתחם הסבירות הנורמטיבי שבמסגרתו נעשה הפרסום עשוי להצביע על תום לבו של המפרסם לשון הרע; לעומת זאת, חריגה ממתחם הסבירות מעלה חזקה של העדר תום לב, אשר אם לא הופרכה, לא תקנה הגנה למפרסם האמירה הפוגענית.
20. באשר ליחס בין החזקה החיובית שנקבעה [בסעיף 16 \(א\)](#) לחוק לחזקות השליליות שנקבעו [בסעיף 16 \(ב\)](#) לחוק נפסק כי:
- "כבר נתבאר בפסיקה, לא פעם, שכדי לבסס לכאורה הגנת תום לב, מפני תובענה בשל פרסום לשון הרע, די לו, לנתבע, להוכיח שתיים אלו: כי הפרסום נעשה על-ידי באחת הנסיבות המנויות בסעיף 15 לחוק, וכי הפרסום לא חרג מן הסביר באותן נסיבות, כאמור בסעיף 16 (א) לחוק. אך אם הוכיח

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 17-09-39985 יאדגר נ' נגב
תא"מ 18-02-1686 נגב ואח' נ' יאדגר

תיק חיצוני:

- 1 התובע אחת משלוש חלופותיו של סעיף 16(ב) לחוק, כי אז מתהפכת הקערה על-פיה וקמה חזקה
2 הפוכה, שהפרסום נעשה שלא בתום לב, ואם הנתבע איננו סותר את העובדות עליהן נסמכת חזקה
3 זו, כי אז יימצא חייב בדין."
4 ע"א 184/89 טריגמן נ' טיולי הגליל בע"מ (31.12.89).
5 ראו גם: שנהר בעמ' 258, 266.
6
7 21. סקירת הפסיקה מלמדת כי גם מקום שלשון הפרסום חריפה או סגנונו בוטה, אין עובדה זו
8 לבדה מונעת את תחולתה של הגנת תום הלב הקבועה בסעיף 15 לחוק, שכן המבחן אינו
9 נעוץ בסגנון אלא במהות.
10 כך נפסק בע"א 809/89 משעור נ' חביבי, פ"ד מז(1) 1:
11 "מבחנו של פרסום, לעניין תחולתה של ההגנה האמורה, איננו מותנה בסגנונו בלבד. ביקורת עשויה
12 שלא לחרוג מתחום הסביר ולהיחשב כלגיטימית, גם אם נוסחה בלשון חריפה ומכאיבה. מאידך,
13 אף פרסום שנוסח בלשון מתונה עלול לחרוג מתחום הסביר, בנסיבות העניין."
14
15 עוד נפסק, כי את "המילים הפוגעניות" יש לבחון "הן לגופו, בפני עצמו, והן כחלק מהקונטקסט
16 הכללי, על רקע יתר הדברים שנאמרו מפי המפרסם."
17 ע"א (ירושלים) 11282/07 בן דב נ' מזר (2008) והאסמכתאות המובאות בו.
18
19 22. יש לבחון, אם כן, את הנסיבות בהן בוצעו הפרסומים, והאירועים שהיוו בסיס להם.
20 אלכסנדר ודיאנה פירטו בהרחבה, בכתבי הטענות, בתצהיריהם ובעדויותיהם בבית
21 המשפט, את הטענות שהעלו כלפי יאדגר בשל ליקויים בדירה, ואת ההסלמה ביחסיהם,
22 שכללה, לבסוף, גם הגשת תלונה במשטרה נגד יאדגר בגין תקיפה, לאחר שהגיע אל דירתם,
23 דחף את דיאנה וירק עליה.
24 נגב העידו, כי כאשר נכנסו לדירה, גילו כי פוצלה שלא כדין, כאשר בינם לבין הדיירים
25 האחרים בחלקו השני של אותה דירה, מפרידה רק דלת.
26 דיאנה העידה, כי כאשר ראו את הדלת בסיוור בדירה, לפני ששכרו אותה, התחייב בפניהם
27 יאדגר שהדלת תוסר, וכי זה חלק מהשיפוץ (בעמ' 3 ש' 1). רק לאחר שחתמו על הסכם
28 השכירות, אמר לה יאדגר שלא ניתן לבטל את הדלת (בעמ' 11 ש' 22-25).
29 בעדותו, אישר יאדגר כי מדובר בדירה מפוצלת שיש בה דלת ולא ניתן לבטלה ולבנות קיר
30 במקומה, אלא שלטענתו ידעו זאת נגב לפני ששכרו את הדירה, משום שבחווה כתוב
31 "יחידה" והכוונה שזו יחידה עם שותפים. נכון למועד השכרת הדירה, ועד היום למעשה,
32 אין היתר לפיצול הדירה. לדבריו, גרו נגב "בדירת שותפים".
33 מדובר בבית בן ארבע דירות כולן בבעלות יאדגר או אביו המנוח, ושתיים מהן פוצלו (בעמ'
34 32 ש' 8-16, ובעמ' 33 ש' 7-8).

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 17-09-39985 יאדגר נ' נגב
תא"מ 18-02-1686 נגב ואח' נ' יאדגר

תיק חיצוני:

- 1
- 2 23. איני מקבלת את עדותו של יאדגר לפיה נגב ידעו שהדירה מפוצלת בניגוד לדין, והסכימו
- 3 להתגורר עם "שותפים לדירה" כשרק דלת מפרידה בין שני חלקי הדירה. הגדרת הדירה
- 4 בחוזה כ"יחידה" אינה מהווה הוכחה לידיעה מצד נגב. עובדה כזו היתה צריכה להופיע
- 5 בחוזה במפורש.
- 6 אני מבכרת את עדויותיהם של נגב שהעידו כי כאשר סיירו בדירה התחייב בפניהם יאדגר
- 7 שהדלת תוסר ובמקומה יבנה קיר. אף אם נגב הבינו, כשסיירו בדירה לפני החתימה על
- 8 החוזה, שמדובר בדירה אחת שפוצלה לשתיים, לא יכלו לדעת שהפיצול נעשה ללא היתר,
- 9 ושלא יחצוץ קיר בין הדירה אותה הם שוכרים לדירה הסמוכה. בניית קיר אמנם לא היתה
- 10 מרפאה את הפגם מבחינת דיני התכנון והבניה, אך אני קובעת כי זו היתה התחייבותו של
- 11 יאדגר כלפי נגב, ובהעדרו של קיר מפריד חיו נגב בתחושה שיש להם "שותפים לדירה" משך
- 12 כל תקופת השכירות.
- 13
- 14 24. החומרה שבפיצול הדירה אותה שכרו נגב, עולה מעיון בפרוטוקול הדיון בוועדת הערר
- 15 לתכנון ובניה שהתקיימה בתאריך 30.6.16, בערר שהגיש יאדגר על החלטת הועדה
- 16 המקומית להפעיל את סעיף 157א(ו) לחוק התכנון והבניה תשכ"ה – 1965 (נ/3). באותו דיון,
- 17 טען ב"כ הועדה המקומית, עו"ד סיגל כי:
- 18 "הוא ידע את עמדת הועדה ובכל זאת הלך והשכיר את הדירות האלה. הוא יודע שהועדה המקומית
- 19 מתנגדת לדירות, הוא מסתיר מהשוכרים שיש מעליו ומעליהם חרב הפסקת השימוש ואז הם
- 20 יצטרכו לצאת משם כך או כך אבל את זה לא סיפר להם... כל הדירות של העורר בלי יוצא מהכלל
- 21 פוצלו, אולי חוץ מהדירה שלו... אין לנו מקרה חמור מזה... היום יש 6-7 דירות... יש 3 כתבי אישום
- 22 על 3 בתים."
- 23
- 24 בהחלטתה, הדוחה את הערר, כתבה הועדה, ביחס לדירות המפוצלות בבית ברחוב ויצמן
- 25 89, הוא הבית בו מצויה הדירה אותה שכרו נגב, קובעת הועדה כדלקמן:
- 26 "השתכנענו כי לנוכח קיומם של חיבורים מאולתרים לחשמל ולמים אשר לא נבדקו ולא אושרו ע"י
- 27 הגורמים המוסמכים, קיימת סכנה בטיחותית מיידית לדיירי הדירות המפוצלות...".
- 28
- 29 25. בכתב התביעה של נגב מיוחסת ליאדגר תקיפה של דיאנה. נטען כי הגיע אל דירת נגב, דחף
- 30 אותה וירק עליה, וכשקראה למשטרה ברח. בכתב ההגנה יש אמנם הכחשה סתמית של
- 31 הטענה, אך בתצהיר עדותו הראשית של יאדגר או בעדותו, אין כל התייחסות מפורשת
- 32 לאירוע הנטען. יתרה מכך, אף שדיאנה הצהירה על התקיפה הנטענת בתצהיר עדותה
- 33 הראשית, לא נחקרה על כך בחקירתה הנגדית, ולא נעשה כל ניסיון מצד יאדגר לקעקע את
- 34 עדותה בנקודה זו. דיאנה חזרה מספר פעמים על עדותה לפיה יאדגר דחף אותה וירק עליה
- 35 (בעמ' 6 ש' 1-5 ובעמ' 7 ש' 6) ולא עומתה עם כל טענה נגדית שלו בנושא.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 17-09-39985 יאדגר נ' נגב
תא"מ 18-02-1686 נגב ואח' נ' יאדגר

תיק חיצוני:

1 עדותה של דיאנה מהימנה בעיני, והיא למעשה כלל לא נסתרה על ידי יאדגר. על כן, אני
2 מקבלת את עדותה בנקודה זו.
3 אירוע זה מוצא ביטוי בפרסום הראשון.
4
5 26. עוד העידה דיאנה, שיאדגר דרש שיחליפו לו שיקים שנתנו לו במזומן, וכשסירבו איים
6 עליהם. לדבריה, הרגישו שהם מתמודדים עם עברייני (בעמ' 7 ש' 4-9), וזו גם הסיבה,
7 לטענתה, שיאדגר לא הסכים לתקן להם ליקויים בדירה (בעמ' 9 ש' 1-3).
8 לטענה זו השיב יאדגר, כי ההמחאות נרשמו לפקודת אביו, ולאחר שאביו נפטר, בחודש
9 אפריל 2017, ביקש מנגב להחליף את ההמחאות לפקודתו.
10 דיאנה העידה, כי מטרתו של יאדגר היתה שיחליפו לו את ההמחאות במזומן, ולא
11 בהמחאות לפקודתו, והם סירבו, משום שאף שגם לאחר שאביו נפטר, הצליח יאדגר לפדות
12 את השיקים שנרשמו לפקודתו (בעמ' 8 ש' 20-23).
13 נספח יג' לכתב ההגנה של יאדגר הוא מסמך שצירף על מנת להעיד על העברה בנקאית
14 שעשה לטובת נגב. מעיון במסמך, ניתן לראות שגם לאחר פטירת אביו, באוקטובר 2017,
15 יכול היה יאדגר להתנהל בחשבון, וביצע העברת כספים, משום שהיה משותף לו ולאביו
16 (כפי שניתן ללמוד מהמסמך). על כן, אני דוחה את טענת יאדגר לפיה פטירת אביו היא
17 שהובילה אותו לדרוש מנגב המחאות חדשות, ומקבלת את טענת נגב לפיה יאדגר דרש מהם
18 להחליף את ההמחאות במזומן. משסירבו, לא היתה לו ברירה אלא להציג את ההמחאות
19 לפרעון.
20 עדות זו יש בה כדי להסביר מדוע סברו נגב כי הוא מבקש "להעלים מס". ביחס להעלמת
21 המס, העידה דיאנה עוד, כי היא אינה מבינה בהעלמות מס, אך הם מעולם לא קיבלו
22 חשבוניות על כל מה ששילמו ולמיטב ידיעתה "זו לא התנהגות שאמורה להיות" (בעמ' 9 ש'
23 26-32).
24 דיאנה העידה עוד, כי מעולם לא קיבלו מיאדגר קבלות, וכי במקום קבלות היה חותם להם
25 יאדגר על דף שקיבל מהם סכום מסוים (בעמ' 9 ש' 1-3).
26 אלכסנדר העיד, כי אינו יודע אם יאדגר חייב בתשלום מס, אבל הוא מעולם לא נתן לו
27 חשבוניות על התשלומים ששילם, ומידע כללי הוא יודע שכסף כזה לא מוכר ולא מדווח.
28 עוד העיד אלכסנדר, שיאדגר התרברב בפניו מספר פעמים על כך שאינו משלם מס (בעמ' 17
29 ש' 3-7 ובעמ' 21 ש' 20-23).
30 יאדגר לא הציג חשבוניות מס או קבלות שיסתרו את עדויות נגב, לא ביחס לתשלום דמי
31 השכירות, ואף לא ביחס לתשלומים אחרים כגון מסי ועד. על כן, מקובלות עלי עדויותיהם
32 של נגב לפיה מעולם לא קיבלו ממנו קבלות על תשלומים שביצעו.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 17-09-39985 יאדגר נ' נגב
תא"מ 18-02-1686 נגב ואח' נ' יאדגר

תיק חיצוני:

- 1 הביטוי "העלמות מס" כשהוא נשמע מפי אדם מן היישוב, ולא בעל תפקיד ברשות המסים,
2 אין לייחס לו משמעות מעבר למילים שנכתבו מיד לאחר מכן - "עבודה ללא קבלות או
3 חשבוניות".
4
5 27. ביחס לחריטה על הרכב - נגב העידו, כי בעת שגרו בדירה, מישהו חרט בזדון על רכבם.
6 אלכסנדר העיד, כי הוא מאמין שיאדגר היה אחראי לחריטה על רכבו, למרות שלא ראה
7 אותו חורט, ודיאנה העידה שראתה עובד של יאדגר, שבפעם אחרת נכנס לחצרם ללא רשות,
8 ליד הרכב, בזמן החריטה (בעמ' 10 ש' 14).
9 עוד העיד אלכסנדר, כי לאחר שאותו עובד של יאדגר נצפה ליד רכבם, הבחינו בחריטה על
10 הרכב, והם התייעצו עם בעל מקצוע שהעריך כי מדובר במעשה זדון ולא בשפשוף מרכב
11 חולף. למרות זאת, לדבריו, לא כתב מפורשות שיאדגר חרט על הרכב, אף שהוא סבור שיש
12 לו קשר לחריטה (בעמ' 16 ש' 11-6).
13 איני קובעת קביעה עובדתית לפיה יאדגר אחראי לביצוע החריטה, אך לשם תחולת ההגנה
14 הקבועה בסעיף 15 לחוק, אין הנתבעים נדרשים להוכיח בוודאות כי אכן חרט על רכבם.
15 עדויותיהם של דיאנה ואלכס מהימנות בעיני, ושוכנעתי, כי לאור הנסיבות אותן פירטו
16 בעדותם, האמינו בתום לב, והם עדיין משוכנעים, שליאדגר יש יד בחריטה הזדונית על
17 רכבם.
18
19 28. ביחס לביקור המשטרה, שהגיעה לחפש סמים בעקבות מודיע אנונימי, העידה דיאנה שהיא
20 מאמינה שהיה זה יאדגר שהתלונן במשטרה, לאור העובדה ששלח להם מסרון בו הוא
21 מאשים אותם בצריכת סמים, כתב להם שהכל מצולם, ואף איים עליהם מספר פעמים
22 שיפנה למשטרה (בעמ' 10 ש' 3-1).
23 מעיון בחילופי המסרונים בין הצדדים עולה כי יאדגר כתב לדיאנה:
24 "ואני לא חייב להשכיר לאנשים שעושים סמים!!! שחררי את הבית" וכשכתבה לו דיאנה
25 "מי עושה סמים חולה נפש" השיב יאדגר "הכל מצולם ומוקלט" ובהמשך: "את מצולמת
26 עם כל העישונים הלא חוקיים שלך".
27 מקובלת עלי עדותם לפיה הם מאמינים שיאדגר הוא שהתקשר למשטרה, והתלונן, באופן
28 אנונימי, על סמים בדירתם.
29 על רקע התכתבויות אלה, המסקנה שהסיקו אלכסנדר ודיאנה, לפיה יאדגר הוא שהתלונן
30 במשטרה, שהגיעה לבצע חיפוש בבית זמן קצר לאחר מכן, היא מסקנה מתקבלת על הדעת,
31 על פי מאזן ההסתברויות.
32

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 17-09-39985 יאדגר נ' נגב
תא"מ 18-02-1686 נגב ואח' נ' יאדגר

תיק חיצוני:

- 1 29. כשנשאל אלכסנדר מה הקורא הסביר אמור לדעתו להסיק מכל הפירוט של האירועים,
2 השיב: "אתה אמור להבין שהדברים האלה התרחשו בעת שהותנו בדירה, בעת ששכרנו את
3 הדירה מבעלים מאיר יאדגר כפי שהציג את עצמו. בגלל זה ציינתי בפני חבריי להיזהר
4 מאותו בעלים." (בעמ' 17 ש' 19-23).
- 5 אלכסנדר העיד שמטרת הפרסום היתה להזהיר אחרים מפני התקשרות בהסכם שכירות
6 עם יאדגר, משום שלדבריו פעל לא כמו שבעל דירה צריך לפעול. לדבריו לא דיבר על האופי
7 האישי שלו, אלא רק על נושא השכירות, בהקשר למה שחוזה מהקשר שלו עם יאדגר (בעמ'
8 20 ש' 1-11).
- 9
- 10 30. למעלה מן הצורך, אתייחס להלן בקצרה גם לפרסום השני, בו כינה אלכסנדר את יאדגר
11 "גזלן, רמאי וגנב" ו"נחש".
- 12 אלכסנדר העיד, כי בהשתמשו בביטויים אלה, כוונתו היתה לכך שיאדגר גבה ממנו תשלום
13 עבור חשמל ומים, מבלי להראות לו את הקריאות המדויקות של דירתו, ומעולם לא הראה
14 לו חשבון חשמל או מים לדירה שלו בלבד. בנוסף, גבה ממנו סכומים נוספים ללא ראיות
15 (בעמ' 12-13 ובפרט עמ' 13 ש' 33 עד עמ' 14 ש' 2).
- 16 בפסה"ד בעניין **איי פאב הנ"ל**, קבע בית המשפט כי ביטויים כגון "גזלן" ו"גנב" כלל אינם
17 מהווים לשון הרע. גם אני סבורה, כי הביטויים "גזלן" ו"גנב" הם ביטויים שמרבים
18 להשתמש בהם על מנת לציין התנהגות שאינה הוגנת במובן הכספי. למרות זאת, כאמור,
19 קבעתי כי הדברים כן מהווים לשון הרע, אך בבואי לבחון את סבירות הפרסום, לצורך
20 תחולת הגנת תום הלב, אני סבורה כי שימוש בביטויים אלה, השגורים בשפתנו כביטוי
21 להתנהגות לא הוגנת במובן הכספי, אינו חורג מהסביר.
- 22
- 23 31. ביחס להגנת תום הלב הקבועה בסעיף 15(2) הדין ב"חובה לעשות את הפרסום" נפסק כי
24 העובדה שאדם רשאי לפרסם אינפורמציה מסוג מסוים אינה מעידה על כך שהוא חייב
25 לעשות זאת, וגם אם רצוי שאדם ישרת בפרסומיו מטרה מסוימת, עדיין אין ללמוד מכך
26 שהוא ממלא תפקיד שכזה מתוך חובה (שנהר, עמ' 282-284 והפסיקה הנזכרת שם).
27 במקרה שלפניי, אף שמטרת הפרסום היתה להזהיר את חבריהם של נגב מלהתקשר בחוזה
28 שכירות עם יאדגר, לא ניתן לקבוע כי חלה על אלכסנדר חובה מוסרית או חברתית לעשות
29 את הפרסום.
- 30
- 31 32. ההגנה הקבועה בסעיף 15(3) לחוק חלה על פרסום שנעשה לשם הגנה על אינטרס, ואינה
32 מותנית בקיומה של חובה לעשות את הפרסום. האינטרס חייב למלא אחר שני תנאים,

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 17-09-39985 יאדגר נ' נגב
תא"מ 18-02-1686 נגב ואח' נ' יאדגר

תיק חיצוני:

- 1 להיות "אישי" ו"כשר". הסעיף מתחלק למעשה לשלוש הגנות משנה, על פי זהות האדם
2 שעל האינטרס שלו נועד להגן הפרסום: אותו אדם יכול להיות מפרסם עצמו, האדם שאליו
3 הופנה הפרסום, או צד שלישי שהאדם אליו הופנה הפרסום "מעוניין בו עניין אישי כשר".
4 הסעיף אינו חל על כל אינטרס, אלא על אינטרס "אישי" ו"כשר" בלבד (שנהר, בעמ' 294).
5 שנהר סבור, כי בעת בחינת סבירות הפרסום, לצורך הגנת תום הלב, סגנון הפרסום אינו
6 חזות הכל, וכאשר הפרסום נעשה מתוך חובה או לשם הגנה על עניינו של אדם אחר, יבחן
7 בית המשפט אם הפרסום הופנה רק לאותם אנשים:
8 "סגנונו של הפרסום אינו מהווה את האינדיקציה היחידה למידת סבירותו... כאשר מדובר בפרסום
9 הנעשה מתוך חובה או לשם הגנת עניינו של אדם אחר, תיבחן סבירות הפרסום, בין היתר, לאור
10 השאלה, האם הופנה הפרסום רק לאנשים אשר תכלית ההגנה מחייבת את מסירת המידע להם"
11 (שנהר, בעמ' 265-266).
12
13 33. כאמור, סבירות הפרסום נבחנת גם בהיקפו. במקרה הנדון, אלכסנדר שיתף את חבריו
14 לפייסבוק, צעירים כמותו הנוטים בשלב זה בחייהם לשכור דירות באזור, על מנת להזהיר
15 אותם מפני התנהגותו של יאדגר, שאינה הולמת לדעתו התנהגות המצופה מבעל דירה. בכך,
16 ביקש אלכסנדר למנוע מחבריו צער ועגמת נפש, ואולי אף חסרון כיס, שהוא עצמו חש
17 שנגרמו לו ולזוגתו, במהלך תקופת השכירות.
18 מטרתו של אלכסנדר בביצוע הפרסום, מתיישבת עם ההגנה הקבועה בסעיף 15(3) משום
19 שהפרסום נעשה לשם הגנה על ענין אישי כשר של הנתבע, ושל חבריו, שאליהם הופנה
20 הפרסום.
21
22 34. טענת יאדגר בסיכומיו, לפיה הפרסומים הגיעו לאלפי אנשים (סעיף 12 לסיכומים), אין לה
23 על מה שתסמוך ואני דוחה אותה.
24 אלכסנדר העיד שחשבון הפייסבוק שלו חסום, ופתוח רק לחברים, שאותם הוא מעריך
25 בכמה עשרות (בעמ' 14 ש' 29-32). עדותו מהימנה בעיני ולא נסתרה. מכאן, שהיקף
26 הפרסומים ומספר האנשים שנחשפו אליהם לא רב.
27
28 35. ראוי להפנות בעניין זה לת.א. 15-12-50855 בלו נ' שריון (11.11.2018) שם נפסק כי ביקורת
29 צרכנית הנוגעת להתנהלות נותן השירות וטיב השירות, מהווה עניין ציבורי וככזה ניתן
30 לראות בו גם עניין אישי כשר של המפרסם.
31 (ראו גם: ע"א 16-05-26770 מרפאת איי קליניק ואח' נ' פרץ).
32

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 17-09-39985 יאדגר נ' נגב
תא"מ 18-02-1686 נגב ואח' נ' יאדגר

תיק חיצוני:

- 1 36. שנהר סבור, כי "פרסום שנעשה לשם הגנה על עניינו האישי הכשר של המפרסם עשוי להיות
2 מוגן גם אם הופנה אל הציבור הרחב, וזאת במקרים שבהם ההגנה על העניין האישי חייבה
3 תפוצה רחבה." (שם, בעמ' 297).
- 4 במקרה הנדון, היה לאלכסנדר אינטרס אישי כשר, להזהיר את חבריו בפייסבוק, לבל
5 ישכירו דירה מיאדגר. את האינטרס הזה ביקש להשיג באמצעות העלאת הפוסט לעמוד
6 הפייסבוק האישי שלו, שאינו פתוח לכל אלא לחבריו בלבד, אותם הוא מעריך בעשרות.
7 גם הגנה על אינטרס אישי כשר של חבריהם של נגב היתה במקרה הנדון – אלכסנדר העיד
8 כי ביקש למנוע מחבריו את הצער שבשכירת דירה מיאדגר, ומקובלת עלי הטענה לפיה
9 פרסום בקרב קהילת חברים סגורה בפייסבוק, על מנת להזהירם מפני פגיעה באינטרס
10 כלכלי שלהם או ברווחתם, מהווה אינטרס אישי כשר גם של אלה שהפרסום הופנה אליהם.
11 האינטרס הציבורי מחייב, כי שוכר דירה המבקש להתריע מפני בעל דירה מסוים, את חבריו
12 בפייסבוק, העשויים להיות שוכרים פוטנציאליים, לאור נטייתו להפר את התחייבויותיו
13 החוזיות או לאור התנהגות חריגה כמפורט בפרסומים, יוכל לעשות כן, ללא חשש מתביעה,
14 כל עוד מדובר בפרסום שאינו חורג מהסביר בנסיבות העניין, שנעשה בתום הלב.
15
- 16 37. הפרסום נעשה בנסיבות המתוארות בסעיף 15 לחוק, משום שהיה מכוון לחבריהם של נגב,
17 לשם הגנה על עניין אישי כשר של אלכסנדר ושל אותם אנשים אליהם הופנה הפרסום (ס"ק
18 15(3)). הפרסום, בהיקפו ובאמור בו, לא חרג מהסביר, ועל כן קמה לגביו חזקת תום הלב.
19
- 20 38. כאמור, על מנת ליהנות מהגנות תום הלב, די לו לנתבע להוכיח שתיים אלו: כי הפרסום
21 נעשה על-ידי באחת הנסיבות המנויות בסעיף 15 לחוק, וכי לא חרג מן הסביר באותן
22 נסיבות, כאמור בסעיף 16(א) לחוק. אז, עובר הנטל אל התובע לסתור את חזקת תום הלב,
23 ולשם כך, עליו להוכיח אחת משלוש חלופותיו של סעיף 16(ב) לחוק.
24 אני קובעת כי אלכסנדר עמד בנטל להוכיח "שהפרסום לא חרג מתחום הסביר באותן
25 נסיבות" מכאן, חזקה עליו שהפרסום נעשה בתום לב (סעיף 16.א. לחוק).
26 משקבעתי כי אלכסנדר נהנה מחזקת תום הלב, עובר הנטל אל כתפי יאדגר להוכיח את
27 חוסר תום לבו. לשם כך, עליו להוכיח שאין אמת בפרסום ואלכסנדר לא האמין בדברים
28 שנכתבו או לא נקט באמצעים סבירים לבירור העובדות הנטענות, או לחלופין, כי התכוון
29 לפגוע בו במידה גדולה משהיתה סבירה להגנת הערכים המוגנים על ידי סעיף 15 לחוק.
30
- 31 39. לא עלה בידי יאדגר להוכיח כי התקיימה אחת החלופות הקבועות בסעיף 16(ב) לחוק,
32 משום שכפי שקבעתי לעיל, שוכנעתי כי אלכסנדר האמין בנכונות הדברים שפרסם, ולא

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 17-09-39985 יאדגר נ' נגב
תא"מ 18-02-1686 נגב ואח' נ' יאדגר

תיק חיצוני:

- 1 הוכח כי הפרסום חרג בהיקפו מפרסום סביר, באופן המצביע על כוונה שלו לפגוע ביאדגר
2 במידה גדולה מזו שנדרשה לצורך הגנה על הערכים המוגנים על פי סעיף 15(3).
3
4 40. לסיכום, אני קובעת כי יאדגר לא הוכיח קיומן של אחת מהחזקות השוללות את הגנת תום
5 הלב, לא סתר את החזקה העומדת לנתבע על פי [סעיף 16\(א\)](#) לחוק, ועל כן עומדת לנתבע
6 הגנת תום הלב מכוח סעיף 15(3) לחוק.
7 לאור התוצאה אליה הגעתי, לא מצאתי צורך לדון ביתר ההגנות אותן העלה הנתבע, ובכלל
8 זה הגנות תום לב נוספות כהגנת אמת דיברתי, הקבועה [בסעיף 14](#).
9
10 לפני סיום, התייחסות לשתי טענות נוספות שהעלו הצדדים:
11 41. נגב טענו שליאדגר אין שם טוב, משום שהורשע בעבר (בת"פ 13-03-48130) בעבירה של
12 תקיפה סתם, ומגזר הדין עולה כי לחובתו הרשעות קודמות בפלילים, בעבירות אלימות
13 ואיומים. בנוסף, טענו נגב, כי בהחלטת ועדת הערר בתיק (חי') 183/16 **יאדגר מאיר ועזרא**
14 **נ' ועדה מקומית לתכנון ובניה קריות** (31.7.16) נפסק כי יאדגר ביצע עבירות בניה תוך סיכון
15 ציבור השוכרים להם השכיר את הדירות, בשל חיבורים מאולתרים לחשמל ולמים, וביצוע
16 חריגות בניה ללא היתר וללא פיקוח מצד הגורמים המוסמכים. עוד טענו כי ליאדגר
17 סכסוכים משפטיים רבים עם שוכרים להם השכיר דירות, וכי מאז שהתקבלה נגדו תביעת
18 לשון הרע בת"א (חי') 12-04-34763 הפך ל"תובע סדרתי" בתביעות לשון הרע.
19 טענה כזו התקבלה בעבר רק פעם אחת, בנסיבות חריגות ביותר, [בת.א \(שלום ת"א\) - 39092](#)
20 [12-13 סלע נ' ידיעות אחרונות](#) (19.4.2015), עת נדחתה על הסף תביעתו של אנס מורשע.
21 ברור כי אין זה המצב במקרה שלפניי, ואף אם יאדגר הורשע בעבר בעבירות אלימות
22 ואיומים, אין בכך כדי לקבוע כי לא תיתכן פגיעה בשמו הטוב. על כן, אני דוחה את הטענה.
23
24 42. לא נעלמה מעיני טענת יאדגר לפיה נגב קיללו אותו והטרידו אותו, גם בשעות הלילה
25 במסרונים טורדניים. בחלק מהטענות יש ממש. כך למשל, בסרטון שהגיש יאדגר ניתן
26 לשמוע את נגב משמיעים כלפיו אמירות קשות מאוד, על רקע פטירת אביו. אמירות שאין
27 להן מקום.
28 גם העובדה שנגב שלחו ליאדגר מספר מסרונים בשעות הקטנות של הלילה, אינה מובנת
29 ואינה מקובלת, אך אין בה כדי להשליך על תוצאות ההליך שלפניי, משום שאינה מעידה
30 על כוונת זדון בפרסום ואינה שוללת את הגנת תום הלב. אבהיר, כי טענה זו עלתה כטענת

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 17-09-39985 יאדגר נ' נגב
תא"מ 18-02-1686 נגב ואח' נ' יאדגר

תיק חיצוני:

1 הגנה בתביעת נגב, והיא אינה חלק מתביעת לשון הרע, אך גם אילו היתה, לא ניתן להתרשם
2 מהסרטון כי הדברים נאמרו בנוכחות אנשים נוספים פרט ליאדגר.

3

4

תביעת נגב נגד יאדגר

5 43. לטענת נגב, לאחר חתימת הסכם השכירות התברר להם, בדיעבד, כי הדירה שהושכרה להם
6 היא חלק מדירה, אשר פוצלה על ידי הנתבע ללא היתר ובניגוד לחוק התכנון והבניה, ואף
7 שיאדגר התחייב למסור להם את החזקה בדירה כשהיא משופצת, במועד כניסתם לדירה
8 לא היתה הדירה מוכנה, והיו בה ליקויים רבים, כמפורט בסעיף 12 לכתב התביעה, ובסעיף
9 9 לתצהיר. חלקם לא תוקנו עד מועד עזיבתם את הדירה.

10

11 44. נגב קיבלו חזקה בדירה ביום 19.3.17, ומיד החלו בהתכתבות אינטנסיבית עם יאדגר, על
12 מנת שידאג לתיקון הליקויים ולהשלמת עבודות השיפוץ. תכתובות הווסטאפ צורפו
13 לתצהירי נגב.

14

15 45. דיאנה הצהירה, כי כאשר נכנסו לדירה נכחו לדעת שהכיור בחדר האמבטיה אינו פעיל, ולא
16 ניתן היה לעשות בו שימוש, כפתור הדחת המים באסלה לא עבד כראוי, עד יום עזיבתם את
17 הדירה, היתה סתימה במקלחת וחלק מהשקעים לא עבדו.
18 עוד העידו, כי במועד כניסתם לדירה, הכניסה לדירה היתה מפורקת, ללא מרצפות, דוד
19 החשמל לא היה מחובר ועל כן לא היו מים חמים, חוטי החשמל בדירה היו חשופים, שקעי
20 חשמל בסלון בלטו החוצה וחשפו חוטי חשמל חשופים, לא היה אור במטבח, לא היה ברז
21 ראש מקלחת ולא כיור במקלחת. לבקשת יאדגר התקין אלכסנדר את הכיור שקנה יאדגר,
22 אך אספקת מים לא היתה, כפתור האסלה היה שבור, לא ניתן היה לסגור את דלת הכניסה
23 כראוי, והדירה כמו גם החצר היתה מלאה פסולת בניה.

24

25 חלק מהליקויים הנטענים הוכחו בסרטונים שצילמו נגב והתקבלו כראיה.
26 בסרטון מיום 27.3.17 ניתן לראות שדיאנה מצביעה על סתימה במקלחון, על כפתור ההדחה
27 שהודבק על ידי יאדגר רגע לפני כן, ומציינת תוך צילום הארגזים המלאים, כי רק באותו
28 יום העבירו את תכולת דירתם אל הדירה. בסרטון נוסף מאותו יום רואים שהדלת אינה
29 נסגרת בצורה טובה, ולא נראה כי בעקבות פעולה שביצעו נגב, כפי שטוען יאדגר.

29

30 בסרטון נוסף שצולם ביום 8.6.17 ניתן לראות שאין זרם מים במטבח, בכיור חדר האמבטיה
31 ובמקלחון. דיאנה העידה כי רק ביום 2.4.17 למעלה משבועיים לאחר כניסתם לדירה, הגיע
32 חשמלאי מטעם יאדגר לתקן את האור במטבח ואת אספקת המים החמים.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 17-09-39985 יאדגר נ' נגב
תא"מ 18-02-1686 נגב ואח' נ' יאדגר

תיק חיצוני:

- 1 עדויותיהם של אלכסנדר ודיאנה מהימנות בעיני מעדותו של יאדגר, והן נתמכות בסרטונים
2 ובהודעות הווטסאפ שהגישו כראיות מטעמם. עדותו של יאדגר אינה מהימנה בעיני, בין
3 היתר משום שהיא עומדת בסתירה לסרטונים ולמסרונים.
4
- 5 46. בכתב ההגנה, מפנה יאדגר למסרונים שהוחלפו בינו לבין דיאנה, וטוען כי ניתן ללמוד מהם
6 שהטענה בדבר ליקויים מוגזמת, משום שבאחד המסרונים מחודש מרץ כותבת לו דיאנה
7 כי נותרו רק שלושה דברים לסדר (נספח י' לכתב ההגנה).
8 אין בידי לקבל את הטענה, משום שעיון בחילופי המסרונים מלמד, כי באותו מסרון כותבת
9 לו דיאנה ש"הגיעו מים עד נפש" ובמסרון שנשלח מיד לאחר מכן היא כותבת שהכפתור
10 באסלה מקולקל והמים זורמים ללא הפסקה ושואלת היכן ברז המים. עוד היא כותבת
11 שצריך להצמיד שקעים לקיר (אותם שקעים שיאדגר טען בצאתם מן הדירה שהם קלקלו),
12 ולסדר מנורה מחוץ לדירה.
13 יתרה מכך, גם אם באותה עת ביקשה דיאנה להתמקד בשלושת הדברים שנוטר לסדר, על
14 מנת להקל על יאדגר בשעה שאביו היה בבית החולים, ועל מנת שניתן יהיה לנהל בדירה
15 חיים סבירים, אין בכך כדי לשלול את יתרת טענותיהם של נגב בגין הפרת החוזה.
16 גם בחקירתה הנגדית, התבקשה דיאנה להסביר כיצד מתיישבות טענותיה ביחס להפרות
17 רבות עם אותו מסרון בו היא כותבת שנוותרו רק שלושה ליקויים, והבהירה, שחלק גדול
18 מהתקשורת עם יאדגר היה גם בעל פה.
19
- 20 47. אין חולק, כי ביום 23.7.17 הגיע יאדגר אל הדירה ואז חתמו הצדדים על חוזה חדש בו
21 התחייבו לפנות את הדירה עד יום 19.9.17. במעמד חתימת החוזה, החזיר יאדגר לנגב את
22 ההמחאות לחודשים ספטמבר עד פברואר 2018.
23
- 24 48. לטענת נגב, ביום 19.9.17 נפגש אלכסנדר עם יאדגר בדירה על מנת למסור לו אותה, אך
25 יאדגר טען כי הוא מסרב לקבלה במצבה משום שאינה צבועה. באותו מעמד סירב יאדגר
26 להחזיר את שיק הבטחון, והגיש לאלכסנדר חיוב מים לכל הבניין, ממנו לא ניתן לדעת את
27 חלקה של הדירה ששכרו. מספר ימים לאחר מכן הציג יאדגר את שיק הבטחון לפרעון,
28 והעביר לנגב 4,100 ₪ כלומר בפועל חילט סכום של 1,900 ₪ משיק הבטחון.
29
- 30 49. דיאנה העידה שכאשר נמסרה להם הדירה לא היתה צבועה כלל, וכי כאשר סיכמו עם יאדגר
31 שיעזבו, בתאריך 19.9. הוא דרש מהם בגין צביעת הדירה כביכול, רק 600 ₪, אך הם סירבו,
32 ובגלל המדבקה שהדביקו על הקיר היו מוכנים לשלם 300 ₪. כשלא הסכימו, קיבלו פתאום

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 17-09-39985 יאדגר נ' נגב
תא"מ 18-02-1686 נגב ואח' נ' יאדגר

תיק חיצוני:

- 1 הודעה שחילט 1,900 ₪. לדבריה, לא ראתה קודם להליך המשפטי את הקבלה שהגיש
2 יאדגר עבור הצביעה, אך היא בספק אם היא מתייחסת לדירה אותה שכרו משום שלטענתה
3 עד היום אינם יודעים מה מספר הדירה ששכרו (בעמ' 8 לפרוט' ש' 12-4).
- 4
5 50. בסרטון שצילמו נגב ביום הפינוי, ניתן לראות שהדירה הוחזרה ליאדגר במצב לא פחות טוב
6 מזה שבו נמסרה לנגב. עוד ניתן ללמוד מהסרטון, שבתקרת הדירה קיימים סימני רטיבות,
7 במקום בו היתה נזילה מדירת יאדגר מעל הדירה המושכרת, נזילה שניתן לראות בסרטון
8 מיום 10.7.17. ברור כי את צביעת הדירה המתחייבת כתוצאה מנזקי הרטיבות שגרמו
9 פועלים של יאדגר אין להטיל על נגב.
- 10
11 51. יאדגר הציג קבלה המעידה על תשלום סך של 1,930 ₪ עבור צביעת הדירה (נספח טז' לכתב
12 ההגנה). עם זאת, בעל המקצוע שצבע על פי הנתען את הדירה לא זומן להעיד, והתמונות
13 שהציג יאדגר של מדבקות בדירה (נספח יד' לכתב ההגנה) אינן מצדיקות עלות עבודה של
14 1,930 ₪ עבור "הסרת מדבקות, סתימת חורים ותיקוני צבע" כפי שנכתב בקבלה (נספח טז'
15 לכתב ההגנה). יתכן כי יאדגר צבע את הדירה, לאור סימני הרטיבות שהיו בה, אך אין מקום
16 לחייב את נגב בעלות צביעה בעלות זו. אני מעריכה את עלות קילוף המדבקות והצביעה
17 המקומית בסכום של 500 ₪.
- 18
19 52. עוד טוענים נגב, כי יאדגר גבה מהם 400 ₪ בגין ארנונה וכבלים באופן קבוע, אך מבדיקתם
20 התברר כי אינו משלם ארנונה על הדירות ובכוונת העיריה להגיש נגדו תביעה. בנוסף,
21 העידה דיאנה, שכאשר הגיע אליהם טכנאי של הוט, רצה לדווח עליהם משום שאמר
22 שהחיבור של הדירה להוט אינו חוקי, ורק לאחר שיאדגר שוחח עמו בצד הסכים לחבר
23 אותם (בעמ' 8 ש' 27-28).
- 24 עוד טענו נגב, כי יאדגר גבה מהם כל חודש 50 ₪ בגין הוצאות ועד הבית, כשבפועל הסתבר
25 להם שלא היתה נציגות לבית המשותף, ולא היו כלל שירותי נקיון או תחזוקה.
26 על כן, לטענתם, גבה מהם יאדגר סכומים רבים בגין שירותים שהוא עצמו לא שילם עליהם,
27 ובכך התעשר שלא כדין.
- 28
29 53. יאדגר הציג קבלה על תשלום ארנונה מיום 28.12.17, היינו שלושה חודשים לאחר תום
30 תקופת השכירות (נספחים יח – יח1 לכתב ההגנה). הקבלה מלמדת אמנם כי שולמה
31 הארנונה בסוף שנת 2017, אך יש בה גם כדי לחזק את טענת נגב לפיה כאשר ניגשו לעירייה
32 על מנת לברר אם הארנונה משולמת, לאחר שהם שילמו עבורה ליאדגר מדי חודש במהלך
33 כל תקופת השכירות, גילו כי אינה משולמת וכי יש כוונה להגיש תביעה נגד יאדגר.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 17-09-39985 יאדגר נ' נגב
תא"מ 18-02-1686 נגב ואח' נ' יאדגר

תיק חיצוני:

- 1 הקבלה מעידה כי ביום 28.12.17 שילם יאדגר את חוב הארנונה עבור הדירה – ככל שניתן
2 לקבוע שמדובר בדירה זו, משום שבבניין מספר דירות מפוצלות שלא כדין כאמור, ולא
3 ברור אם על כולן משולמת ארנונה.
4
- 5 54. יאדגר לא המציא דרישת תשלום חודשית הנשלחת מדי חודש אל בעלי נכס, על מנת להוכיח
6 כמה ארנונה הוא משלם עבור הדירה, והאם יש תאימות בין הסכום שגבה מנגב לבין הסכום
7 ששילם. לו היה מציג דרישות תשלום ארנונה, היה מפריך את טענת נגב לפיה גבה מהם
8 סכומים גבוהים מאלה ששילם.
9
- 10 55. עם זאת, על מנת להוכיח את תביעתם להשבת סכומים ששילמו ביתר, היה על נגב לבקש
11 צו המופנה אל העיריה, או להוכיח באמצעות תעודת עובד ציבור ובאמצעות צו הארנונה,
12 מהו סכום הארנונה לחלק מהדירה אותה שכרו. משלא עשו כן, לא הוכיחו את תביעתם
13 להשבת סכומים שנגבו ביתר. בנסיבות אלה, אם אורה על השבת מלוא הסכום ששילמו
14 בגין ארנונה יהיה בכך כדי לגרום להתעשרות נגב שלא כדין.
15 זאת ועוד, אין חולק, כי כמחזיקי הדירה, חלה על נגב החובה לשלם את הארנונה עבור
16 הדירה בתקופה בה התגוררו בה, והקבלה בכל זאת מעידה כי יאדגר שילם את חוב הארנונה
17 שחל על הדירה עד סוף שנת 2017, כך שיש בכך להניח את הדעת שנגב לא יתבעו לשלם
18 ארנונה על הדירה בעתיד.
19
- 20 56. יאדגר הגיש כראיה מטעמו חשבונות חודשיים בגין תשלום להוט (נספחים יט'-כ' לכתב
21 ההגנה). עיון בחשבונות מלמד שהן מתייחסות לחיבור להוט בדירה מספר 89/3 בעוד
22 שדירת נגב היתה דירה 89/2. אף אם אניח כי מדובר בטעות במספר הדירה בלבד, לא הוכח
23 כי יאדגר משלם להוט עבור כל אחת מהדירות שבבעלותו באותו בניין, ועל כן לא ניתן
24 לשלול לחלוטין את טענת נגב לפיה טכנאי הוט אמר להם שחיבור הדירה אינו כדין.
25 עם זאת, נגב נהנו משירותי הוט, והסכימו, בעת חתימת הנספח לחוזה, לשלם ליאדגר סך
26 של 400 ₪ מדי חודש עבור ארנונה וכבלים, לא בכפוף להצגת קבלות, ועל כן אין מקום
27 להשבת הסכומים ששילמו עבור מנוי להוט.
28
- 29 57. שונים הם פני הדברים ביחס למסי ועד הבית. אף שרוב הדירות בבניין אם לא כולן, בבעלות
30 יאדגר, לא הוכיח יאדגר כי נבחר לנציגות ועד הבית, כי קיימת נציגות מתפקדת או כי הוא
31 עצמו התקשר עם נותני שירותים לצורך קבלת שירותי נקיון. לא הוכח גם שהוא משלם את
32 חשבון החשמל המשותף, ומה גובה הוצאות אחזקת הרכוש המשותף. למעשה, לא הוכח כי

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 17-09-39985 יאדגר נ' נגב
תא"מ 18-02-1686 נגב ואח' נ' יאדגר

תיק חיצוני:

- 1 היו כלל הוצאות החזקה לרכוש המשותף בתקופת השכירות. ביחס להוצאות החשמל בחדר
2 המדרגות למשל, לא הציג יאדגר חשבון חשמל, ואילו דיאנה העידה כי החשמל מחוץ
3 לדירתם הגיע מתוך הדירה אותה שכרו (בעמ' 7 ש' 32).
- 4 על כן, מצאתי להורות על השבת הסכום למרות הסכמת נגב לתשלום, משום שהסכמה זו
5 ניתנה מבלי שהובאו לידיעתם העובדות, שהתבררו להם לאחר מכן, ובניגוד לתשלומי
6 הארנונה והוט, ביחס לתשלומי ועד הבית לא הציג יאדגר כל ראיה להוצאות שהוציא לצורך
7 החזקת הרכוש המשותף.
8
- 9 58. אבהיר, כי למרות שלא מצאתי לקבל את תביעתם הכספית של נגב, ביחס לתשלום חודשי
10 בסך 400 ₪, מהנימוקים המפורטים לעיל, אין בכך כדי לגרוע ממסקנתי בתביעת לשון הרע,
11 משום שסימני השאלה סביב תשלומי הארנונה והכבלים נותרו בעינם גם בעת כתיבת פסק
12 הדין. על כן, כתיבת ביקורת על יאדגר בגין אותם סימני שאלה חוסה תחת הגנת תום הלב.
13
- 14 59. עוד מלינים נגב על כך שיאדגר אמר להם, לפני חתימת החוזה, שהשכנים (או למעשה
15 "השותפים לדירה") הם אנשים נחמדים ומקסימים, אך בפועל התברר להם כי מדובר בזוג
16 המעורב בפלילים ולילה אחד הוצתה מכוניתם שחנתה ליד מכוניתם של נגב.
17 איני רואה צורך להכריע בטענה עובדתית זו, משום שאין הטענה מקנה להם עילת תביעה
18 או זכות לפיצוי. יאדגר אינו ערב לאופיים של מי ששוכרים ממנו את דירותיו, ואין זו
19 התחייבות המהווה חלק מהתחייבויותיו החוזיות.
20 הטענה לפיה עובד של יאדגר פרץ לגינתם בתאריך 18.7.17 אמנם מוכחת בסרטון שהוגש,
21 אך איני מוצאת שמדובר במקרה המצדיק פיצוי, משום שניתן להיווכח שמטרת כניסתו
22 לגינה היתה עניינית, כפי הנראה על מנת לגשת למתקני הרכוש המשותף, ונעשתה בתום לב,
23 כפי שטען יאדגר.
- 24 הטענה ביחס להצפה בדירה שמקורה בעבודות שבוצעו בדירה שמעליה, אף היא הוכחה,
25 אך אין היא מקימה עילת תביעה נגד יאדגר וממילא נגב פוצו בגין אי הנוחות בסכום של
26 300 ₪.
- 27 גם פיצוי בגין הובלה מוקדמת אין מקום לפסוק משום שממילא היתה נדרשת הובלה בתום
28 תקופת השכירות.
29
- 30 60. לאור כל האמור לעיל, מצאתי לקבל את תביעת נגב באופן חלקי ולפסוק להם פיצוי בגין
31 הפרת חוזה ובגין עגמת הנפש כמפורט להלן:
32 בגין כל הפרות ההסכם כפי שפורטו לעיל, ועגמת הנפש שנגרמה לנגב עקב הפרתו, ובגין
33 תקיפתה של דיאנה, מצאתי לפסוק לנגב פיצוי כולל בסכום של 5,000 ₪.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 17-09-39985 יאדגר נ' נגב
תא"מ 18-02-1686 נגב ואח' נ' יאדגר

תיק חיצוני:

- 1 כמו כן, אני פוסקת כי על יאדגר להשיב לנגב 1,400 ₪, סכום שגבה ביתר משיק הביטחון,
2 ו- 300 ₪ נוספים שנגבו עבור הוצאות החזקת הרכוש המשותף, שלא הוכח כי היו.
3
4 61. לסיכום, אני דוחה את תביעת יאדגר נגד אלכסנדר נגב בגין לשון הרע (ת"א 17-09-39985).
5 יאדגר יישא בשכר טרחת ב"כ נגב בגין תביעה זו בסכום של 7,000 ₪.
6
7 בתביעת נגב נגד יאדגר (תא"מ 18-02-1686) אני מחייבת את יאדגר לשלם לנגב סך של 6,700
8 ₪ בצירוף שכר טרחת עו"ד בסך 1,600 ₪ והחזר האגרה ששולמה, בסך 758 ₪.
9
10 הסכומים ישולמו תוך 30 יום, שאם לא כן יישאו הפרשי הצמדה וריבית כחוק ממועד פסק
11 הדין ועד למועד התשלום בפועל.
12

13 ניתנה היום, כ"ט תמוז תש"פ, 21 יולי 2020, בהעדר הצדדים.

עידית וינברגר, שופטת

